

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci odsúdeného **J. K.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2016 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25. augusta 2016, sp. zn. PK-1T/35/2014 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného **J. K.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením z 25. augusta 2016, sp. zn. PK-1T/35/2014 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. postupom podľa § 420 Tr. por. s poukazom na § 419 ods. 1, ods. 4 Tr. por. vyslovil, že odsúdený **J. K.** sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody z trestného rozkazu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 08. októbra 2014, sp. zn. 1 PK-1T/35/2014-88 a to vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený **J. K.**.

V jej písomných dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd chce požiadať o zmenu uloženého trestu a že všetko ľutuje. Navrhol, aby mu bol uložený trest domáceho väzenia, zvýšený podmienený trest alebo finančná pokuta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal, či sťažnosť podala osoba na to oprávnená a v zákonom stanovenej lehote a zistil, že zákonné podmienky uvedené v § 186 ods. 1 Tr. por. a 187 ods. 1 Tr. por. nevyhnutné na podanie sťažnosti boli splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky následne na podklade sťažnosti odsúdeného J. K. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby, ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenie alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3, ods. 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ako sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. por. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. por. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Z obsahu predloženého spisu spoľahlivo vyplývajú skutočnosti, na ktoré prvostupňový súd poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia, a z týchto je zrejmé, že odsúdený J. K. v priebehu skúšobnej doby nesplnil zákonné podmienky uvedené v § 50 ods. 4 Tr. zák., pretože v skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin (prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.), čo napokon odsúdený v podanej sťažnosti ani nenamietol. Pretože v posudzovanom prípade neboli zistené žiadne také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali výnimočné ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, prvostupňový súd postupoval zákonne a správne, keď rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Zákonu zodpovedajúci a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 20. septembra 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová